

Så jeg har meget svært ved at se, hvorfor hr. Høgni Hoydal vil efter den danske specielle indsats, som er at beskytte og sørge for civil genopbygning og humanitære forbedringer, så godt vi kan, imod de kræfter, som vil forhindre det. Der kan jeg ikke se der er begået fejltagelser. Det synes jeg er forkert at sige både over for nødhjælpsarbejderne, over for soldaterne og beslutningerne, der ligger bag. Det har vi jo været et bredt flertal der har været enige om.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Tak til ministeren for besvarelsen, som jeg synes bidrog til at gøre op med en myte, nemlig at SF skulle have været en stor beundrer af Saddam Hussein. Jeg er meget glad for, at udenrigsministeren læste op af SF's betækningsbidrag, som er et klogt betækningsbidrag, og jeg håber, at udenrigsministeren kan bibringes at overdrage den meddelelse til statsministeren, at han i hvert fald har taget helt fejl i det spørgsmål.

Det andet, jeg vil opholde mig lidt ved, er, at jeg synes, udenrigsministeren var langt mere kritisk over for udviklingen i Irak, end Irakanalyserne er. Det synes jeg var et klædeligt træk, og det kan være, at nogle spørgsmål undervejs også kan bibringe, at vi kan få med, at det faktisk ikke går ret godt.

Udenrigsministeren havde hørt om UNICEF-tallene i modsætning til Venstres ordfører. Det er jo urovækkende tal, altså en fordobling på 4 år af underernærede børn i Irak.

Endelig er der nogle tal fra Iraq Body Count, dem, der tæller dræbte i Irak, der viser, at hvert år har flere dræbte end året i forvejen. Jeg vil også bede om, at vi under udvalgsarbejdet får de tal frem, for de vil også være med til at tegne et retvisende billede af situationen i Irak.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Der er dræbt for mange, tallene er mellem 35.000 og 100.000. Vi skal gerne besvare det i udvalget, men ingen har jo de præcise tal. 100.000 er alle jo enige om er et forkert tal, der var regnet forkert sammen.

Så med hensyn til børnene: Det optager os selvfølgelig, og derfor har vi også givet de bevilninger, vi har. Men jeg vil godt minde hr. Søvnald om, at i den pressemeddelelse, der giver oplysningen, som hr. Søvnald har brugt et par gan-

ge i dag, om, at antallet af malnourished, altså fejlnærede børn nu er oppe på 9 pct. imod 4 pct. i 2002, siger talsmanden fra UNICEF:

»Until there is a period of relative stability in Iraq we are going to continue to face these kinds of problems«.

Kl. 15.05

Han siger altså i den samme pressemeddelelse, som hr. Søvnald har anvendt, at indtil vi får en relativt stabil periode i Irak, vil dette problem være der. Det synes jeg for så vidt også hr. Søvnald skulle skrive sig bag ørerne.

Vi er der jo for at få skabt bidrag til en relativ stabilitet, og det er forudsætningen for at få tallet ned fra de alt, alt for høje 9 pct. Der er så nogle andre tal i vores rapport her på side 15. Der er der tale om dem, der får det daglige minimum af ernæring, og der skulle så være fremgang, men vi kan også se på i udvalget, hvad de forskellige kriterier for tallene er.

Jeg synes, det vigtige er at sige her, at UNICEF altså også præciserer, at det forudsætter relativ stabilitet at få tallet ned igen fra det alt for høje tal.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Men jeg er ikke så meget optaget af de pæne hensigter, for dem er vi stødt på nogle gange i det her forløb. Jeg er optaget af den faktiske virkelighed, og der er jeg glad for, at udenrigsministeren har bekræftet, at vi har haft mere end en fordobling af børneunderernæringen i de her 4 år. Det er det ene.

Det andet er, at de der Body Count-tal siger, at i krigens første år blev der dræbt 20 mennesker i gennemsnit dagligt; i krigens andet år blev der dræbt 31 mennesker dagligt; i krigens tredje år bliver der dræbt 36 mennesker dagligt. Og det er, inden det går galt i moskeen i Samara, så tallene er formentlig endnu større. Der har jeg bare et ønske om, at vi i stedet for at diskutere, hvad der er regeringens hensigter, så diskuterer virkeligheden.

Så bare til sidst: Udenrigsministeren undlod at svare på hr. Niels Helveg Petersens spørgsmål om, hvis amerikanerne trækker 10.000, 20.000 eller 30.000. Det kan jeg godt forstå, men er det virkelig udenrigsministerens holdning, at Danmark skal være den sidste standhaftige tinsoldat i det irakiske kaos, eller skal vi trække os, hvis de andre trækker sig?